

og Ansvar som en Bataillonschef, der ikke henhører under et Regiment. Kun i alle Straffesager har han ingen Myndighed, saa lidt som Chefen for Forplejningskorpset, hvem Skolen er underlagt. Skolen har følt det som en alvorlig Mangel, da Behandlingen af Sagerne unødigt forhales, og det forekommer ogsaa rimeligt under Hensyn til de Pligter og det Ansvar, man iøvrigt paalægger Forstanderen. Korpset ser ikke rettere, end at det rigtige vilde være, om der ogsaa i denne Henseende tillagdes Forstanderen en Bataillonschefs Myndighed, ligesom det vilde være naturligt, at der tillagdes Chefen for Forplejningskorpset Paatale- og Straffemyndighed overfor alt Personale, ham direkte underlagt.

Korpset finder endvidere Anledning til at henlede Opmærksomheden paa det i mange Henseender uheldige Forhold, at Embedsmænd af Korpset ikke kan anvendes som Formand og Bisidder i Forhør og som Dommere i Krigsretter, Underintendanten som Bisidder og som Dommere. Ved retslig Behandling af alle Sager af rent faglig Art maa Korpset stille een eller flere Embedsmænd til Forhørets Raadighed, fordi saavel Auditor som Formand og Bisidder som Regel, naar det drejer sig om urigtig Regnskabsførelse, Besvigelser og lignende, mangler Forudsætningerne for at kunne forstaa og bedømme Sagens ofte indviklede regnskabsmæssige Momenter. Endnu grellere fremtræder Forholdet ved Paadømmelse af saadanne Sager ved Krigsret, idet det langt overvejende Flertal af Dommere maa erkendes at være forud uvidende i regnskabsmæssig Henseende. Korpset maa anse det ikke alene for heldigst for Sagens Behandling, men ogsaa for retfærdigst overfor den anklagede, at saavel Forhør som Krigsret i alt Fald delvis sammensættes af Personale, som er i Besiddelse af den fornødne faglige Kendskab til at kunne vurdere Sagen, det vil sige, af Embedsmænd og Underintendanten af Korpset, der derved vil blive stillet paa lige Fod med Underofficerer og menige af Vaabnene.

Korpset skal sluttelig tillade sig at henvise til, at Paatale- og Straffemyndigheden de fleste Steder i Udlandet er knyttet til Chefstillingen, ikke til Befalingsmandsgraden. Dette er saaledes Tilfældet i Sverrig, hvor alle *Chefer* har disciplinær Straffemyndighed, ligesom der ikke er Forskel paa Officerer og Embedsmænd med Hensyn til Paataleret. Ganske analoge Bestemmelser findes i Norge, Frankrig og Belgien.

G. Brammer.
